

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τῶν Βιβλιοπωλείων Βιλιπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρὴ Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστεφρονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διέδουσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστελλῶσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ προπληρωτέα

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτή μόνον ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Δύναται ἡ γυνὴ νὰ τηρήσῃ τὸ ἀπόρρητον τῶν τηλεγραφημάτων. — Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ὑπηρετιῶν (ὑπὸ κ. Βιρῆνης Λαχανᾶ). — Τὸ ἔμμετρούσιον. — Δημόσια μαγείρεια τοῦ λαοῦ ἐν Πετροῦπόλει. (ὑπὸ κ. Ἐλένης Παπαλουκά). Φυσιολογία τῆς γυναικείας ἐνδομασίας καὶ μυστικῶν τῆς καλονῆς τῆς αυτοκρατορίας Ἰωσπηίνης (ὑπὸ κ. Μαρϊάνθης Ἠλιοπούλου). — Μελέτη ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γυναικὸς ἐν τοῖς ἐν Εὐρώπῃ ταχυδρομείοις καὶ τηλεγράφοις. — Ἡ Βοοδίτης (ὑπὸ κ. Μαρίας Βελλή). — Ποικίλα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

ΔΥΝΑΤΑΙ Η ΓΥΝΗ ΝΑ ΤΗΡΗΣΗ ΤΟ ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ ΤΩΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΩΝ

Ἡ παρατήρησις αὕτη διεβιβάσθη ἡμῖν ὑπὸ τινος τῶν κκ. συνδρομητῶν ἡμῶν, ὅστις ἦκιστα ἀβρόφρων καὶ ἐντελῶς λησμονηθεὶς γράφει ἡμῖν: δύναται ἄρα ἡ γυνὴ τὸ μάλλον ἄστατον, ἐπιπόλαιον, κοῦφον καὶ ἄπιστον ὄν τῆς ὑψηλοῦ νὰ τηρήσῃ τὸ ἀπόρρητον τῶν τηλεγραφημάτων!

Ἴδού ἀληθῶς οἱ πομπώδεις καὶ εὐφημοὶ τίτλοι, δι' ὧν τὰς τις ἀνδρῶν ἐξφκειώθη νὰ κοσμηῇ τὸ ἕτερον ἡμισυ τῆς ἀνθρωπότητος, ἐν ᾧ συγκαταλέγεται βεβαίως καὶ ἡ ἀναθρέψασα καὶ μορφώσασα αὐτοὺς μήτηρ, καὶ ἡ συμπαθῶς ἀποκρύψασα πᾶσαν παιδικὴν ἢ νεανικὴν παρεκτροπὴν ἀδελφῆ, καὶ ἡ παρὰ τὸ προσκεφάλαιον αὐτῶν πολλὰς κατὰ συνέχειαν νύκτας ἀγρυπνήσασα σύζυγος καὶ ἡ ὀδηγοῦσα τὰ τρέμοντα αὐτῶν βήματα καὶ θέτουσα βάλσαμον ἐπὶ τῶν πληγῶν αὐτῶν θυγάτηρ. Εἶναι ἀμειλικτος ὁ πόλεμος ὃν ὁ ἀνὴρ ὡς ἄρχων, δεσπότης, καὶ ἐπιβαλλόμενος ἐκίνησε καὶ κινεῖ κατὰ τῆς γυναικός. Οὗτος ἐπὶ τῆς μυϊκῆς αὐτοῦ ὑπεροχῆς ἐρειδόμενος ἐνομοθέτησε τὰ κατ' αὐτὴν, ἀπεφάνθη περὶ τῆς ἠθικῆς, πνευματικῆς καὶ σωματικῆς ἀνικανότητος αὐτῆς, ἐξητυλίσειν αὐτὴν μέχρι τοῦ σημείου τοῦ νὰ καταττάτῃ αὐτὴν μεταξὺ

τῶν δαπανηρῶν τῆς πολυτελείας σκευῶν, μετεχειρίσθη αὐτὴν σκληρῶς καὶ ἀπανθρώπως, συνεσώρευσε ἐπὶ τῆς ῥάχους αὐτῆς πᾶσαν κακίαν, πᾶν ἐλάττωμα, ἐπλασε ὑπὲρ αὐτῆς τὸ ὕδωρ, πῦρ καὶ γυνή, μὴ μαλλαχθεὶς οὐδὲ ὑπὸ τῆς ἀγαθότητος, οὐδὲ ὑπὸ τῆς αὐταπαρνήσεως, οὐδὲ πρὸ τοῦ ἠρωϊσμοῦ ἢ τῆς γενναιοφροσύνης τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀδικηθείσης ταύτης ὑπάρξεως.

Ἐσυνείησε νὰ θεωρῇ αὐτὴν ὡς οἰκόσιτον ὑποζύγιον, ὅπερ καίτοι ἀπαραίτητον αὐτῷ δὲν παύει οὐχ ἥττον νὰ συκυραντῇ καὶ κακολογῇ ἀνευ λόγου καὶ αἰτίας. Καὶ ἐξανίσταται σήμερον ὁ ἀνὴρ βλέπων τὴν γυναῖκα ἐξισουμένην αὐτῷ διὰ τῆς ἐργασίας, καὶ φρίττει βλέπων τὸν χαλινὸν χαλαρούμενον ἐπὶ τῶν χειρῶν του καὶ τὴν γυναῖκα ἀνεγείρουσαν τὸν ἀγχένα, ἀνοίγουσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εὐθὺ βαίνουσαν πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου. Καὶ ἐνῶ ἡ κοινωνικὴ φορὰ τῶν πραγμάτων, ἡ λογικὴ καὶ αὐτὴ ἡ θρησκεία πειθουσιν αὐτὸν περὶ τῆς ἐπιβαλλομένης ἀνάγκης, ὅπως ἀναγνωρίσῃ ἐν τῇ γυναικὶ ὃν κεκτημένον τὸ δικαίωμα τῆς προόδου καὶ ἀτομικῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας, οὗτος ἐν ὑστάτῃ σπασμωδικῇ ταραχῇ καὶ ὡσεὶ παραληρῶν ἐπαναλαμβάνει. Ὅχι! δὲν εἶναι δυνατόν· ἡ γυνὴ εἶναι δαίμων κακός, εἶναι κούφη, ἄστατος, ἄπιστος, τίτλους οὐς ἡ μὲν παλαιὰ σχολὴ ἀνεγνώριζεν ἐπιδήμως, βίπτουσα τὸ ἀνάθημα κατὰ τῆς γυναικός, τοὺς ὁποίους ὁμως ἡ νέα ἀπορρίπτει μετ' ἀηδίας ὡς καταστρεπτικὰς διὰ τὴν προόδον καὶ εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Τοσαύτας δὲ ὁσημέραι τὸ παλαιὸν τοῦτο καθεδρῶς ὑφίσταται ἥττας, ὥστε διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ἐκλείψῃ ὀλοσχερῶς, κληροδοτοῦν τὴν ἐν τῇ γῆ ἀποστολὴν αὐτοῦ τοῖς πιστοῖς τοῦ Μωάμεθ ὀπαδοῖς. Τούτων ἀκόλουθος βεβαίως καὶ ὁ ἀντεπιστέλλων ἡμῖν περὶ τῆς ἀστασίας καὶ ἀπιστίας τῆς γυναικός καὶ περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ὑπ' αὐτῆς τηρήσεως

του άπορρήτου των τηλεγραφημάτων. Άς επιτρέψη όμως ήμιν να τῷ ἀποτεινωμεν εἰς ἀπάντησιν ἐρωτήσεις τινάς, εἰς ἃς παρακαλεῖται νά ἀποφραθῆ κατηγορηματικῶς: Γνωρίζει ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἔθνῶν γεγονός τι δυνάμενον νά ἐξισωθῆ πρὸς τὴν τήρησιν τοῦ ὅρκου τῆς κατὰ τῶν Πεισιστρατιδῶν γνωστῆς συνωμοτικῆς Λεαίνης, ἥτις ἵνα μὴ προδώσῃ τοὺς μετ' αὐτῆς συνωμοτήσαντας ἀπέκοψε διὰ τῶν ὀδόντων τὴν ἰδίαν γλῶσσαν, ἣν μακρυρομένη ἐπτυσεν ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως εἰς τοῦ τυράννου τὸ πρόσωπον!

Τίς ἀνὴρ τῶν μυστῶν τῆς θρησκείας ἐτήρησε τὸν θρησκευτικὸν ὅρκον ὡς ἡ ἱεροφάντις Θεανῶ, ἥτις, ἐνῶ πάντες οἱ συναδελφοὶ αὐτῆς ἄνδρες ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ κατηράσθησαν τὸν Ἀλκιβιάδην ὡς ἐπαίξαντα τοὺς θεοὺς αὐτῶν, αὐτὴ κατὰ τὸν Πλούταρχον, ἔρριψε μετ' ἀγανακτήσεως τὴν ἱεράν καλύπτραν, λέγουσα: δὲν ἀφώσωσα τὸν βίον μου, ἀλλ' οὔτε ὠρκίστην εἰς τοὺς θεοὺς, ἵνα καταρῶμαι τοὺς συμπολίτας μου, ἀλλ' ἵνα δέωμαι ὑπὲρ αὐτῶν. Τηρῶ τὸν ὅρκον μου, ὃν πάντες σεῖς παραβαίνετε. Ἄλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Τακίτου ἀναφερομένη Ἐπίχαρις, ἡ μετασχούσα τῆς κατὰ τοῦ ὠμοῦ Νέρωνος συνωμοσίας καὶ συλληφθεῖσα, δὲν ἔμεινε μόνη ἐν τοῖς φρικτοῖς βασανιστηρίοις, ὑποστᾶσα μετ' ἀπιστεύτου θάρρους τὸ βασανιστήριον τοῦ πυρός καὶ τοῦ ὕδατος, πάντων τῶν μετ' αὐτῆς συλληφθέντων ἀνδρῶν προδοσάντων τοὺς συνωμῶτας! Ἰδοῦσα δὲ τίνα τῶν συνωμοτῶν τὴν ἰδίαν προδιδόντα μητέρα, δὲν ἀπηγγονίσθη ὑπὸ τοῦ φόβου μὴ παραβῆ τὸν δοθέντα ὅρκον! Τίς ἀγνοεῖ τὴν ἱστορίαν τῆς ἡρώιδος κ. Ρολάνδου, ἥτις ἐπλήρωσε διὰ τῆς κεφαλῆς τῆς τὴν ἀποποίησιν τοῦ νά προδώσῃ τὸ καταφύγιον τοῦ συζύγου τῆς. Ἄλλὰ καὶ τίς δὲν φοβιᾶ ἀπέναντι τῆς πίστεως καὶ ἀφωσιώσεως πρὸς τὸ καθῆκον γαλλίδος τινὸς γυναικὸς Lefort, ἥτις κατὰ τὰς αἰματηρὰς ἡμέρας τοῦ 1793 εἰσδύει εἰς τὰς φυλακάς, φθάνει διὰ δωροδοκίαν μέγχοι τοῦ κλωβοῦ τοῦ συζύγου τῆς, ὅπῃθεν οὗτος τὴν ἐπαύριον θά ὠδηγεῖτο εἰς τὴν λαίμητόμον, ἀλλάσει μετ' αὐτοῦ ἐνδυμα καὶ θέσιν καὶ τὴν ἐπαύριον ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀπεμακρύνετο τῶν Παρισίων, αὐτὴ ὠδηγεῖτο ἀντ' αὐτοῦ εἰς τὴν λαίμητόμον. Σύρουσιν αὐτὴν εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀγρίως καὶ ἀπανθρώπως ἀντιπροσωπεύοντος τότε τὸν γαλλικὸν λαόν, ὅστις ὑπὸ ἐνδομύχου ὀχυμασμοῦ καταληφθεὶς, λέγει πρὸς αὐτήν:

Τί ἔκαμες ἀθλία;

Τὸ καθῆκόν μου, ἀπαντᾷ αὐτὴ μετὰ καταφρονήσεως. Δῆμιε, τὸ ἰδικόν σου.

Τίς δύναται νά λησμονήσῃ τὴν μηδενίστριαν Ρωσίδα, ἥτις ἐν τῇ φανατικῇ ἀποπληνῆσει τῆς πρώτης ἔδωκε τὸ σύνθημα τοῦ θανάτου τοῦ ἀτυχοῦς τῆς Ρωσίας αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου τοῦ Β'. καὶ ἥτις μειδίωσα καὶ ἀτάραχος ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀγχόνην, χωρὶς οὐδενὸς τῶν συνωμοτῶν νά ἐκστομίση τὸ ὄνομα.

Ἀνεπαρκῆς ἔσεται ἡμῖν καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ χώρος ἐὰν θελήσωμεν νά ἀναφέρωμεν τὰ ὀνόματα μόνον τῶν γυναικῶν, αἰτινες ἔθυσαν εὐχαρίστως τὴν ζωὴν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τοῦ δοθέντος ὅρκου. Δύναται ἄρα ὁ γράφων πρὸς ἡμᾶς νά φέρῃ ἰσχυρὸν παραδείγματα ἀνδρῶν; Καὶ μετὰ τοῦτο δύναται νά διεκδικήσῃ πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν δύναιμι τῆς τηρήσεως τοῦ ὅρκου,

ὅταν πλεῖστοι ἄνδρες ἐν τῷ αἰῶνι ἡμῶν καὶ ὡς ἱερεῖς καὶ ὡς στρατιῶται καὶ ὡς ἐπιστήμονες καὶ ὡς ὑπάλληλοι προδίδουσι καθ' ἑκάστην τὸν ἰδικόν των ἀντὶ εὐτελῶν τιῶν κερμάτων χρυσοῦ!

ΕΠΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΤΡΙΩΝ

Ἴσως ὄφειλον νά καταλίπω εἰς καταλλήλοτερον ἐμοῦ πρόσωπον τὴν φροντίδα τοῦ νά ἐπιληφθῆ τοῦ ζητήματος τούτου, διότι μὴ οὔσα οἰκοδέσποινα δὲν εὐρίσκομαι εἰς ἄμεσον σχέσιν μετὰ τοῦ κοινωνικοῦ τούτου στοιχείου.

Πλὴν, ὡς δύναται τις νά κατοπτρεύσῃ κἀλλιον ἐξ ἀπόψεως τὴν γενικὴν τῶν τοπίων καὶ τῶν ἀντικειμένων παράστασιν, οὕτω, νομίζω, καὶ ὁ μὴ ἄμεσως διαφερόμενος δύναται ἐξ ἀποστάσεως ἀπαθέστερον καὶ ἄνευ μεροληψίας νά κρίνῃ περὶ ἠθικῶν τιῶν καὶ κοινωνικῶν ζητημάτων.

Οὐδὲ εὐρίσκω ἀνάξιον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν νά μεριμνήσῃ καὶ περὶ τῶν δυστυχῶν ἐκείνων μελῶν τοῦ φύλου τῆς, ἅτινα καίπερ μὴ φέροντα τὸν τίτλον Κυρία, ἀκούσιν ὁμως κυριατῆν ἐπίδρασιν ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ καὶ συνεπῶς ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Ὅ,τι δῆποτε καὶ ἂν εἰπωμεν, αἱ ὑπέρτεροι εἶναι αἱ καταραχαστικαὶ φίλοι μας. Δυνάμεθα, ἴσως, ν' ἀποκρύψωμεν ἀπὸ τῶν φίλων τῆς καρδιάμας τὰς οἰκογενειακὰς δυσχερείας μας, τὰ δάκρυά μας, ἢ τὴν κρυφίαν χαρὰν ἡμῶν, ἀλλ' ἀδύνατον ν' ἀπατήσωμεν τὴν ὀξυδερκίαν τῶν ὑπηρετριῶν, τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ Λυγκέως, ὅστις παρακολουθεῖ ἡμᾶς μέχρι τῆς ἐσχάτης γωνίας τοῦ οἴκου μας, μέχρις αὐτῶν τῶν ἐνδομύχου λογισμῶν ἡμῶν.

Ἐκτός τούτου ἡ ὑπέρτερος καὶ ἀκουσίως ἡμῶν ἔχει μεγάλην ἰσχύν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ ἀνατρεπομένων παιδιῶν. Ὅσοι καὶ ἂν ἀπομακρύνῃ τις τὰ παιδιά ἀπὸ τῶν ὑπηρετριῶν, ἀδυνατεῖ ν' ἀποφύγῃ ἐντελῶς τὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐπίδρασιν τούτων ἐπὶ τῆς γλώσσης, τοῦ ἤθους καὶ τῶν τρόπων τῶν μικρῶν.

Τούτου ἕνεκα οὐδεὶς ὑπάρχει ἀμφισβητῶν περὶ τῆς ἀνάγκης ἀγαθῶν ὑπηρετριῶν, καὶ οὐδεμία ἴσως οἰκοδέσποινα μὴ μεμψιμοιροῦσα ἐπὶ τῇ ἐλλείψει τούτων.

Ἄς μοι ἐπιτραπῆ ἐν τούτοις ἐνταῦθα νά εἰπῶ μίαν ἀλήθειαν.

Ὁμολογῶ ὅτι ἀπαντῶσι παρὰ τῇ ὑπηρετικῇ τάξει ἀποκρουστικὰ ἐλαττώματα καὶ ἀσύγγνωστοι κακίαι, αἰτινες καλύπτουσι καὶ ἀφανίζουσι τὰ τυχόν προτερήματα αὐτῶν. Ἄλλ' ἄρα γε φέρουσιν αὐταὶ μόνον τὴν εὐθύνην τούτων; Τί ἦσαν αἱ ὑπέρτεροι πρὶν γίνωσι τοιαῦται; Μικραὶ χωρικαὶ κόραι, ὀρφανὰ ἢ πάμπτωχα παιδιά, παραδοθέντα ἐν πρώτοις, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς ἐπαρχιώτιδά τινα οἰκογενεῖαν ἢ καὶ ἀμέσως εἰς τὴν πρωτεύουσαν σταλέντα. Τί ἦσαν, ἐρωτῶμεν, τότε; Ἄξεστα, ἀμόρφωτα, ἀγροῖκα, ἴσως, κοράσια, μὴ ἔχοντα συνειδησὴν καθαρὰν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, ἀγνοοῦντα καὶ αὐτὰς τὰς ταπεινοτάτας ὑπηρεσίας τοῦ ἐν τῇ πόλει οἴκου, ἀλλὰ, βεβαίως, ἀνθρώπινα ὄντα πεπρωτισμένα ἐκ φύσεως διὰ τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν ὁρμῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἐπιδεκτικὰ ὡς πᾶς ἄνθρωπος, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μορ-

φώσεως καὶ ἠθικῆς τελειοποιήσεως. Οὐδεὶς, φρονῶ, ἀξιοῖ ὅτι ἐκ γενετῆς ὁ ἀγαθὸς Θεὸς ἐτύπωσε τὴν σφραγίδα τῆς κακίας ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἀνθρώπων τούτων πλασματῶν.

Τί ἔπραξε λοιπὸν ἡ οἰκογένεια εἰς τὴν παρεδόθησαν κατὰ πρῶτον ὑπὲρ τῆς μορφώσεως καὶ τοῦ ἐξανθρωπισμοῦ αὐτῶν; Δὲν ἀμφιβέβηκε ὅτι πολὺ ἐτυραννήθη ἡ καλὴ οἰκοδέσποινα, ὅπως διδάξῃ αὐτὰς αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἄλλης ἐνηλικίου θεραπεινίδος τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας, δι' ἃς προώριζεν αὐτὰς, πλὴν περὶ τῆς ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς αὐτῶν μορφώσεως, περὶ τῆς εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐνσταλάξεως ἀγαθῶν καὶ ὑγιῶν ἀρχῶν τίς εἰργάσθη μετὰ φιλανθρωπίας καὶ ἐπιεικειᾶς; Ἴσως μειδίωσα, εἰρωνικῶς, τις τῶν ἀναγνωστῶν ἀναγινώσκουσα τὰς λέξεις ταύτας. Ἴσως εἶπῃ καθ' ἑαυτήν: «Αὐτὸ δὲ μᾶς ἔλειψε νά γίνωμεν καὶ παιδαγωγοὶ τῶν ὑπηρετριῶν.» Πολὺ καλὰ, πλὴν τότε δικαίως παραπονεῖσθε διὰ τὴν ἐξαχρείωσιν αὐτῶν; Ἴσως ὑμεῖς δὲν παραλαμβάνετε ἢ ἐνηλικίους καὶ κατηρτισμένους ὑπηρετριάς, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ δὲν διήλθον κατὰ πρῶτον διὰ τῶν χειρῶν οἰκογενεῖας ἢ καὶ οἰκογενεῶν; Ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχουσι σχολαὶ πρὸς μόρφωσιν ὑπηρετριῶν, οὐδὲ ἐξέρχονται τοῦ χωρίου των, συνήθως αἱ ἐνήλικοι κόραι, ἄρα πάντοτε ἀπὸ τῆς παιδικῆς καὶ τρυφερᾶς αὐτῶν ἡλικίας εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκογένειαν. Ἄλλὰ τί εὔρον ἐκεῖ; Ἐκτός εὐτυχῶν τιῶν ἐξαιρέσεων, εὔρον μόνον ἀδιαφορίαν καὶ ἐξουθενῆσιν ἢ τὸ χεῖριστον ὕβρεις καὶ κακώσεις. Τούτου ἕνεκα ἡ καρδία αὐτῶν ἐσκληρύνθη, ψυχρότης, δυσπιστία, μυστικὴ τις ἔχθρα κατέλαβε τὴν ψυχὴν αὐτῶν καὶ κακοποιὸς τις διάθεσις, ἐπαναστατικὴ τις ἀντιδρασίς ἀνεπτυχθῆ παρ' αὐταῖς πρὸς τὴν προνομιούχον τάξιν τῶν Κυριῶν, ἥτις θεωρεῖ τὰς ὑπάρξεις ταύτας μόνον, ὡς ὑπηρετικὰς ἐμφύχους μηχανὰς, ἀδιαφοροῦσα ἐντελῶς περὶ τῶν αἰσθημάτων, τῶν διαθέσεων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων αὐτῶν ὁρμῶν.

Δὲν τρέφουσι σήμερον, λέγουσιν, ἀγάπην καὶ πίστιν αἱ ὑπέρτεροι πρὸς τὴν οἰκογένειαν, τὴν ζενίζουσαν αὐτάς.

Ἄλλὰ καὶ τίς ἐμὸς ἔχθησε νά ἐλκύσῃ τὴν ἀγάπην καὶ ἐμμοιστοσύνην αὐτῶν;

Οὐδόλωσ ἀνοῦμαι ὅτι πολλαὶ Κυριαὶ προσφέρουσι δῶρα καὶ πολλὰς εὐεργεσίας εἰς τὰς θεραπεινίδας αὐτῶν, πλὴν ταῖς παρέχουσιν ἄρα γε, συγγρόνως, καὶ τὴν μητρικὴν αὐτῶν μέριμναν, τὸ ἠθικὸν ἐνδιαφέρον, τέλος τὴν ἰδικὴν τῶν ἀξιόπρεπῆ ἀγάπην; Τὴν ἰδικὴν τῶν ἀγάπην!

Τί λέγω; Τοῦτο εἶναι ὄλως χιμαιρικόν!

Καὶ ἐν τούτοις τοιοῦτος εἶναι ὁ ἠθικὸς νόμος δὲν δύναμεθα νά ἀγοράσωμεν διὰ δῶρων μόνον καὶ ὑλικῶν εὐεργεσιῶν οὐδ' αὐτῶν τῶν ὑπηρετῶν μας τὴν ἀγάπην καὶ πίστιν. Μὴ παραπονώμεθα λοιπὸν.

Αἱ ἀρχαῖαι ὑπέρτεροι ἠγάπων καὶ ἐπόνοον τὸν οἶκον τῶν Κυριῶν των, διότι ὑπῆρχε καὶ διάφορος ὁ τότε οἰκιακὸς βίος. Δὲν ἐθεωροῦντο ξένοι, ἐλογίζοντο, ὡς μέλη τῆς οἰκογενεῖας. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἡ μάμμη μου τὰς ὀνόμαζε παρακόρας αὐτὴ ἡ λέξις μόνη ἐκφράζει τὴν θέσιν αὐτῶν ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ. Καὶ αἱ παρακόραι ἐκεῖναι δὲν ἦσαν τότε, ὡς σήμερον, ἐλεύθερα ὄντα, ἄξια τοῦ κοινωνικοῦ σεβασμοῦ, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δοῦλαι ὑπὸ τὴν πραγματικὴν τῆς λέξεως σημασίαν. Ἡ δὲ δρᾶσις αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ ἀνεκάλει σκηνὰς τῆς

Ὀδυσσεῖας, καθ' ἃς ἡ οἰκοδέσποινα, ὡς τις βασίλισσα ἡρώτις τοῦ Ὀμήρου, ἤρχεν ἐπὶ τῶν θεραπεινίδων αὐτῆς ἀγαθῇ, ἀξιοπρεπῆς, σεβαστῇ.

Ἴσως θελετε εἰπεῖ, ὅτι ἦσαν ἄλλοι οἱ καιροὶ ἐκεῖνοι. Ἀληθῶς ἦσαν ἄλλοι, τίς λέγει τὸ ἐναντίον; Ἐν τούτοις σήμερον ἢ ἃς μεριμνήσωμεν ἡμεῖς αὐταὶ νά ἐπικρατήσωμεν τὴν ὑπηρετρίαν εἰς τὴν ἠθικὴν περιοπὴν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. ἢ ἃς μὴ μεμψιμοιρῶμεν.

Εἰρήνη Λαχανᾶ.

ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ

Γ'.

Ὁ κατ' οἶκον βίος τῶν Ἀμαρουσιωτῶν ὡς καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων χωρικῶν εἶναι κατ' ἐξοχὴν πατριαρχικός. Ἐπικρατοῦν στοιχεῖον εἶναι ὁ ἀνὴρ ὡς πατήρ, σύζυγος, ἀδελφὸς καὶ υἱός. Εἶναι νοήμων, εὐφύης, ἐργατικός καὶ καθαρὸς. Ὁραῖος τὸ παράστημα, ἰσχυρὸς τοὺς μῦς καὶ τὰ νεῦρα, εὐθυμος, ζωηρὸς φαίνεται γεννηθείς, ἵνα μὴ ποτε γηράσῃ. Εἶδον γέροντας ἐννενηκονταετῆς ἔχοντας τὸ ἀνάστημα ἰσοῦς καὶ ἀθλητικόν, τὰς αἰσθήσεις καὶ τὴν διάνοιν ζωηράν καὶ ἀκμαίαν, φέροντας μετ' ἴσης ἐλαστικότητος τοὺς ἐννενηκοντὰ των χειμῶνας ὡς οἱ νέοι τὰς εἰκοσι πέντε των ἀνοιξίς. Ἰπανδρεύονται νεώτατοι ὁ τριακοντούτης παρὰ τοῖς χωρικοῖς θεωρεῖται ἤδη γέρον καὶ μετὰ δυσκολίας δέχονται αὐτὸν αἱ νεάνιδες διὰ σύζυγον. Οὐδεὶς μένει ἄγαμος, διότι τὰ αὐστηρὰ τῶν χωρικῶν ἦθη δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν ἀγαμίαν. Οἱ πλεῖστοι τούτων γνωρίζουσι ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν καὶ ὁμιλοῦσι τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, ὡς αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα των.

Ἡ διαφορὰ αὐτὴ μεταξὺ τούτων καὶ τῶν χωρικῶν τῶν λοιπῶν μεσογείων χωριῶν ἀποδοτέα ἰδίᾳ εἰς τὴν ἀπὸ πλείστων ἐτῶν ὑπαρξίν καὶ κανονικὴν λειτουργίαν σχολείων ἀρρένων καὶ θηλέων, ἐνθα τὰ παιδιά μαθάνουσι τὰς στοιχειώδεις τῆς γλώσσης ἡμῶν ἀρχάς. Ἀπὸ τριετίας λειτουργεῖ ἐνταῦθα καὶ σχολὴ ἑλληνικὴ, ἐν ἣ δύο διδάσκαλοι τὴν ἑλληνικὴν διδάσκουσι γλῶσσαν συμφῶνως πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις λειτουργοῦν σύστημα.

Δυστυχῶς ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις δὲν κατενόησεν εἰσέτι, ὅτι οἱ παῖδες τῶν χωρικῶν ἔδει νά καταρτίζωνται καὶ ἐκπαιδεύωνται ἐν σχολαῖς πρακτικαῖς ἢ μᾶλλον γεωργικαῖς, προπαρασκευαζόμενοι ἐπισταμένως εἰς γεωργούς, κτηνοτρόφους καὶ οἰνοποιούς ἐπιστήμονας, πλουτιζοντας τὸν τόπον καὶ νέον στάδιον προόδου διανοίγοντας ἐν τοῖς κλάδοις τούτοις. Ἄτυχῶς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμαρουσιώτου προστίθεται συνεχῶς εἰς τὴν σορίαν τῶν ἱατρῶν καὶ δικηγόρων, ἐκπατρίζεται δὲ ἐνίοτε πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος του.

Διάκρισις κοινωνικῶν τάξεων δὲν ὑπάρχει ἐν Ἀμαρουσίῳ, διότι πτωχοὶ καὶ ἀνέστιοι, κυριολεκτικῶς εἰπεῖν, δὲν ὑπάρχουσι. Πάντες ἔχουσι τὰ κτήματά των, τὰς ἀμπέλους καὶ τὰ ἐλαιόδενδρά των. Ἡ ἐλαία ἀποτελεῖ τὴν κατ' ἐξοχὴν περαιοσίαν τῶν Ἀμαρουσιωτῶν.

Ἡ γυνὴ ἐν Ἀμαρουσίῳ εἶνε ὑποτελὴς σύντροφος καὶ συνεργάτις τοῦ ἀνδρός. Πλὴν τῶν ἐκτός τοῦ οἴκου ἐργασιῶν,

ἔνθα αὐτῆς ὁ ἀνὴρ ταλαιπωρεῖται καὶ βασανίζεται ἀπὸ πρῶτας μέχρις ἐσπέρας, εἶναι συγχρόνως βιομήχανος, οἰκοδόσποινα, τροφός, μάγειρος, ἰατρός. Πᾶν ὅ,τι ὁ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα φέρουσιν ἀπὸ τοῦ ὑποκαμίσου μέχρι τοῦ γονδρῶν μαλλίνου ἐπενδύτου (ἀμπά) εἶνε ἔργον τῶν χειρῶν τῆς. Γνωρίζει μετὰ χημικῆς ἀκριθείας τὰς ιδιότητες τῶν φυτῶν καὶ μεταχειρίζεται ταῦτα εἰς θεραπείαν παθήσεων τινῶν καὶ εἰς βαφὴν τῶν ἐρίων, ἅτινα αὐτὴ κήρει ἐπὶ τῆς ῥάχως τοῦ προβάτου καὶ κλώθει ἐν τῇ ἡλεκτῇ, ἣν τόσον ποιητικῶς περιέγραψεν ὁ Ὀμηρος. Οἱ χρωματισμοὶ οὗτοι ποικίλλουσι κατὰ σκιάς καὶ ἀπανθήματα, εἶναι ζωηρότατα καὶ στερεώτεροι τῶν εὐρωπαϊκῶν. Εἶναι ἡ γυνὴ ἣν περιέγραψεν ὁ Σολομὼν εἰς τὰς πρωτογόνους ἐκείνας ἐποχάς, ἐγειρομένη πρὶν ὁ ἥλιος ἀνατεῖλη καὶ κατακλινομένη μετὰ τὴν κατάκλισιν τῶν λοιπῶν.

Ὡς ἐκ τοῦ πολυπαθοῦς τούτου βίου ἡ γυνὴ γηράσκει πρόωρος, μαραίνεται, ρυτιδούται. Ἡ μόνη διασκεδασίς αὐτῶν εἶναι ἡ ἀνά πᾶσαν Κυριακὴν παρτάξις καθ' ὁμάδας ἐν τοῖς κατωφλοῖσι τῶν θυρῶν, ἔνθα συζητοῦσι περὶ τῶν νέων τῆς ἡμέρας, ἐπεκτεινόμενα ἐνίοτε καὶ εἰς φιλοσοφικωτάτας περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν περιπετειῶν αὐτοῦ σκέψεις.

Τρεῖς ἀλληλοδιαδόχως ἡμέρας τοῦ Πάσχα αὐταί φέρουσαι τὰ Πασχαλινὰ των φορέματα συναθροίζονται εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ σιδηροδρόμου, ἔνθα ἀλληλοκρατούμεναι τὰς χεῖρας χορεύουσι ῥυθμικώτατα τὸν ἐγκυκλιον ἔθνικόν χορόν, τῇ συνοδείᾳ βιολίου, γάιδας ἢ ἐγχωρίου φλογέρας, ἡγουμένου πάντοτε ἀδελφοῦ τινος ἢ μνηστῆρος μιᾶς τῶν χορευτριάων, μεθ' ἧς καὶ μόνης ἐπιτρέπεται αὐτῷ νὰ χορεύσῃ. Ἐὰν ὁ ἀνὴρ ἢ φουστανελοφόρος, αἱ μετ' αὐτοῦ δὲ χορεύουσαι φέρουσι τὸ ἔθνικόν ἔνδυμα, ἢ ἀποψὶς τοῦ ἐγκυκλίου εἶναι μαγευτικὴ. Ὁ ἦρωρ χορευτῆς ἀρειμάνειον ἔχων τὴν στᾶσιν, με ὕψος μεγαλοπρεπὲς καὶ ὑπερήφανον, με παράστημα ἐπιβῆλλον ὡς ἐκ τῆς γραφικότητος τῆς ἐνδυμασίας καὶ τῆς εὐκάμπτου ἐλαστικότητος τῶν τερνευτῶν κνημῶν καὶ τῆς λεπτῆς αὐτοῦ ὀσφύος ποιεῖται ῥυθμικὸς πλὴν ἀθλητικὸς ἐλιγμούς. Ὑψούμενος δὲ ἐπὶ τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν, ὠθούμενος καὶ ὡσεὶ ἠλεκτριζόμενος ἐκτελεῖ Ἡράκλεια ἄλματα, ἀναπέμπων ἐν αὐτῷ κραυγὴν ὀξείαν, μεθ' ἧς καὶ φαίνεται ἐνθυμούμενος ὅτι τέκνον τῆς γῆς ὄν, ὀφείλει νὰ ὑποκύψῃ πρὸ τῆς ἐπισήμου ταύτης μητρός, πρὸς ἣν ῥυθμικῶς καὶ πάλιν ἐπανέρχεται. κύπτων πολλὰς καὶ ἀπτόμενος διὰ τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἵνα ὡς ἄλλος Ἀλκαῖος νέαν δύναιμι διὰ νέα ἄλματα συστροφᾶς ἰδιοτρόπου καὶ ἐλιγμούς πολυπλόκους ἀνακτήσῃται. Οἱ ἀπόμαχοι γέροντες με καρδίαν νέαν θαυμάζουσιν αὐτοῦ, νωχελῶς ροφῶντες τὸν ναργιλὲν, τελευταίαν ἀνάμνησιν τῆς Τουρκοκρατικῆς ἐποχῆς, ὃν σουρελοφόρος ὑπηρετῆς καφενείου προσφέρει αὐτοῖς, καθ' ὃν χρόνον αἱ νεάνιδες μετὰ κόπου συγκρατοῦσαι τὰ θαυμαστικὰ βλέμματα καὶ ἐπιφωνήματα, ἐπονται τοῦ χορευτοῦ βαινῶσαι τρία βήματα πρὸς τὰ πρόσω καὶ δεξιὰ, δύο δὲ πρὸς τὰ ἀριστερά, ῥυθμικώτατα ταλαντεύμεναι, καὶ ἀποδεχόμεναι μεθ' ὑπερηφανείας, τὰ ἐγκωμιαστικὰ ἄσματα, ἅτινα ὁ βιολιστῆς εἰς τιμὴν μιᾶς ἐκαστῆς τούτων τονίζει.

Ἐνταῦθα οἱ νέοι ἐκλέγουσι συνεχῶς καὶ τὴν μέλλουσαν σύντροφον τοῦ βίου των, ἣν διὰ προξενητῶν ζητοῦσι, ἐὰν ἔχουσιν ἑλίπδια καλῆς ὑποδοχῆς. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἡ

κόρη διάκειται συμπαθῶς πρὸς τὸν νέον, ὃν οἱ γονεῖς ἀποδοκιμάζουσι, τότε ἀπάγεται ὑπ' ἐκείνου καὶ οἱ γάμοι τελοῦνται ἄνευ τῆς συνήθους πομπῆς. Οἱ τοιοῦτοι γάμοι εἶναι σπανιώτατοι διότι ἡ κοινὴ γνώμη καὶ τὰ λόγια τοῦ κόσμου ἐπιδρῶσι μεγάλως ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων καὶ τῆς τρυφερότητος τῆς καρδίας τῆς Ἀμαρουσιώτιδος κόρης, ἧς ὁ βίος ὁμολογουμένως εἶναι λίαν ἄχαρις.

Αὕτη ἐργάζεται καὶ κατ' οἶκον καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς, μεταβαίνει δὲ καὶ εἰς τὰ λατομεῖα πρὸς συλλογὴν χαλικίων, ἵνα κερδίσῃ μίαν καὶ ἡμίσειαν δρ. τὴν ἡμέραν, διότι ὁ πατὴρ φειδωλῶς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐνδυμασίας καὶ τοῦ καλλωπισμοῦ αὐτῆς, ἀποποιεῖται αὐτῇ τὰ πρὸς τοῦτο χρήματα. Ὑπάρχουσιν ὀλίγιστα ἐξαίρεσις τῶν μᾶλλον πλουσίων οἰκογενειῶν, αἵτινες καὶ ἀριθμοῦνται ἐπὶ τῶν δακτύλων. Ἀλλὰ καὶ αἱ θυγατέρες τούτων δὲν ἐξέρχονται ἢ σπανίως ὑπὸ φόβου μὴ δυσφημισθῶσιν. Μόνον τὰς Κυριακὰς μεταβαίνουν εἰς τὸν ναόν, καὶ πάλιν αἱ ἄχαμοι σπανιώτερον τῶν ἐγγάμων.

Ὁ ἱερεὺς ἐνταῦθα κατέχει τὴν αὐτὴν σχεδὸν θέσιν, ἣν καὶ παρὰ τοῖς ἄστοις, με μόνον τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ ἐν τῷ χωρῷ εἶναι ἄνθρωπος ἐργαζόμενος κατὰ τὰς ὥρας, καθ' ἃς δὲν ἀπαγγέλλει ἐνρίως τὰς συνήθεις εὐχὰς παρωδῶν τὴν Βυζαντινὴν μουσικὴν. Ἡ ἀνατροπὴ τοῦ ὡς καὶ ἡ τοῦ ἀστοῦ ἱερέως οὐδὲως διαφέρει τῆς τῶν λοιπῶν χωρικῶν. Ἀμα ὡς παῖς ἀναγινώσκει ἐπὶ τινὰ χρόνον τὸν Ἀπόστολον ἐν τῷ ναῷ, ὀνομάζεται ἀναγνώστης, εὐρίσκεται δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς τὴν ἱερουσόνην, ἣν θεωρεῖ ὡς ἐπάγγελμα τιμητικόν. Ἀπὸ ἀνχνώστου χειροτονεῖται διάκονος, ἀπὸ διακόνου δὲ ἱερεὺς. Καλλιεργεῖ τοὺς ἀγρούς του, τοὺς κήπους του, πωλεῖ τοὺς μούστους του, τὸν οἶνον του καὶ τὸ ἔλαιόν του. Εἶναι δηλ. τόσον γεωργὸς καὶ ἔμπορος ὅσον καὶ ἱερεὺς.

Ὁ χωρικός φιλεῖ τὴν χειρὰ του, ἀλλὰ οὐδὲως τὸν σέβεται ἢ τὸν θεωρεῖ ἀνώτερόν του, διότι οἱ Ἕλληνες χωρικοὶ εὐφρέστατοι, οὐδεμίαν δίδουσι πίστιν εἰς τὴν θαυματουργὴν τοῦ ἱερέως δύναιμι, καίτοι πιστεύουσιν εἰς τὰ θαύματα καὶ τὰς βασκανίας.

Τοιοῦτος ἐν συνόψει ὁ βίος τῶν ὑπὸ τὴν καλλιμάχμαρον Πεντέλων βιούντων καὶ ἐφιεμένων τὴν ἐκμετάλλουσι καὶ ἐξορύξιν τῶν λευκῶν μαρμάρων τῆς εἰς ξένους, νησιώτας ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. Τοῦτο προκύπτει ἴσως ἐκ τῆς συναισθήσεως τῆς ὑφισταμένης διαφορᾶς μεταξύ αὐτῶν καὶ τῶν Ἰκτινῶν καὶ Φειδαμένης διαφορᾶς μεταξύ αὐτῶν καὶ τῶν Ἰκτινῶν καὶ Φειδαμένων, τῶν πρώτων τούτων χαρακτῶν τοῦ Πεντελικῶν μαρμάρου, οὐ τὸ κάλλος καὶ ἡ στιλπνότης συνετέλεσεν εἰς τὴν ἔνθεον τοῦ Παρθενῶνος ἐντέλειαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς σήμερον ἀσῆμου, τὸ πάλαι ὁμως θαυμαστῆς Ἑλλάδος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΜΑΓΕΙΡΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ

Ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ κράτους τῶν Τσάρων ἀπὸ πολυλοῦ ἤδη λειτουργοῦν εὐεργετικὰ καταστήματα, προωρισμένα ν' ἀντακουφίσωσι τὸν βίον εἰς τὴν ἄπορον καὶ πεινώσαν τάξιν.

Ἡ λαμπρὰ αὕτη εὐεργετικὴ ἰδέα τοῦ νὰ βοηθῶνται οἱ πτωχοί, αἵτινες, ἐν παρῶδ' εἰρήσῳ, ὑπάρχουσιν ἐν ἀφρονίᾳ εἰς ὅλας τὰς μεγαλοπόλεις τοῦ ἀχανοῦς τούτου κράτους.

ὀφείλεται κατὰ πρῶτον εἰς τὸν κ. Crété, ἱερέα τῆς Γαλλο-εὐαγγελικῆς ἐκκλησίας ἐν Πετρούπολει.

Μόλις παρήλθον δύο ἐβδομάδες ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πρώτου δημοσίου ξενοδοχείου ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἱερέως, καὶ δεύτερον τοιοῦτου εἶδους κατάστημα ἐσυστήθη εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ πρίγκιπος Μιχαὴλ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς μεγάλης δουκίσσης Αἰκατερίνας Μιχαηλόβνας, τῶν εὐεργεσιῶν τῆς ὁποίας ἀπὸ ἐτῶν ἀπήλαυεν ἡ πόλις τῆς Πετρούπολεως.

Τὸ πρῶτον δημόσιον μαγειρεῖον τοῦ ἱερέως ἠτοίμαζε καθ' ἐκαστὴν γεῦμα διὰ τριακόσια πρόσωπα, μολοντοὶ τὴν πρῶτην ἐβδομάδα τῆς συστάσεώς του μόλις ἐκαστὸν πρόσωπα παρουσιάζοντο καθ' ἐκαστὴν.

Τὸ δὲ δημόσιον μαγειρεῖον τὸ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς μεγάλης δουκίσσης προητοίμαζεν ἐπίσης γεῦμα διὰ τριακόσια πρόσωπα. Τὰ ἐξοδα τῆς προμηθείας τῶν τροφίμων ἀνερχόμενα εἰς δεκαπέντε ρούβλια καθ' ἐκαστὴν, ἔχουσιν ἀναλάβει διάφοροι οἰκτεῖρμονες κυρίαί, καὶ αὐτὴ ἡ δουκίσσα. Αἱ κυρίαί αὐταὶ ἐσχημάτισαν εὐεργετικὸν σύλλογον συνεισφέρουσαι ἐκαστὴ δέκα ἕως τριᾶκοντα ρούβλια κατὰ μῆνα. Ἐκαστὴ δὲ τῶν Κυριῶν τούτων ἀναλαμβάνει αὐτοπροσώπως νὰ παρίσταται καθ' ὥρισμέναν τοῦ μηνὸς ἡμέρας καὶ ἐπιβλέπῃ τὸ γεῦμα.

Τὸ φαγητὸν τὸ ὅποιον δίδεται εἰς τὸ μαγειρεῖον τοῦτο εἶναι ἀρκούντως καλόν, καὶ συνίσταται ἀπὸ ἐν πινάκιον τοῦ ἀγαπητοῦ τοῖς Ρώσσοι φαγητοῦ Schtechi ἢ ζωμοῦ με ἐν τεμάχιον κρέατος.

Τὰ πρόσωπα, ἅτινα παρουσιάζονται εἰς τὸ γεῦμα, ἐὰν δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν σωματικὴν ἑλλειψιν πρέπει νὰ ἦναι ἐφωδιασμένα με ἀπόδειξιν πτωχείας εἴτε ἀπὸ τὸν ἐφημέριον τῆς ἐνορίας, εἴτε ἀπόδειξιν ἀσθενείας ἀπὸ ἰατρόν. Ἀμα τελειώσῃ τὸ γεῦμα δίδεται αὐτοῖς τείον καὶ ἄρτος, ἀνεξαιρέτως ἀκόμη καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες δὲν εἶναι ἐφωδιασμένοι με ἀπόδειξιν, οὕτως ὥστε οὐδεὶς εἰσερχόμενος ἐξέρχεται ἄνευ ἄρτου καὶ τείου.

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἰδίας μεγάλης δουκίσσης Αἰκατερίνας ὑφίσταται καὶ ἕτερον δημόσιον μαγειρεῖον τὸ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέους δίδον γεῦμα εἰς ὀκτακόσια πρόσωπα καθ' ἐκαστὴν.

Ἡ καλὴ αὕτη εὐεργετικὴ πράξις τῆς μεγάλης δουκίσσης καὶ τοῦ ἱερέως Crété εὐρε καὶ πολλοὺς ἄλλους μιμητάς. Μόλις παρήλθε μὴν καὶ ἕτερα δύο μαγειρεῖα τοῦ λαοῦ ἐστήθησαν, ἡδὴ δὲ δὲν ὑπάρχει γωνία τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ τοιοῦτον, πολλὰ δὲ χιλιάδες πεινῶντων εὐρίσκουσι καταφύγιον καθ' ἐκαστὴν.

Ἐλένη Παπαλουκά

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΑΛΟΝΗΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΑΣ ΙΩΣΗΦΙΝΗΣ

Φιλόσοφος τις Γερμανὸς διασχυρίζεται ὅτι ἐκ τοῦ χρωματισμοῦ τῆς ἐσθῆτος, ἣν φέρει Κυρία τις δύναται νὰ κρίνῃ τις περὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς. Κατ' αὐτὸν αἱ Κυρίαί αἱ φέρουσαι φόρεμα πορτοκαλίου ἢ ἐρυθροῦ σκοτεινοῦ χρώματος εἶναι ἰσχυρογνώμονες αἱ φέρουσαι χρώματος πρασίνου ἢ κίτρινου ἀνοικτοῦ εἶναι κατ' εὐθειαν γραμμὴν ἀπόγονοι τῆς Σανθίπης. Αἱ φέρουσαι μέλαν ἢ ἰσχροῦν εἶναι πολὺ μελαγχολαί. Αἱ φέρουσαι λευκὰ εἶ-

ναι ἄστατοι καὶ μικρολόγοι. Αἱ φέρουσαι ῥόδινα εἶναι εὐθυμοί, εὐφρεῖς καὶ ἀξιαγάπητοι, αἱ κυανὰ φέρουσαι εἶναι γλυκεταὶ καὶ ἐρωτόληπτοι. Ἀτυχεῖς δὲ καὶ ἀπληπισμένοι αἱ φέρουσαι φαειόχρου.

Χωρὶς νὰ δώσωμεν μεγάλην σημασίαν εἰς τὰς γνώμας ταύτας τοῦ Γερμανοῦ φιλοσόφου, ὃν ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας δύναται νὰ διαφύσῃ εὐφρῆς γυνή, μεταβαίνουσα, Κυρία μου, εἰς θέμα τὰ μάλιστα ἐνδιαφέρον τὰς μᾶλλον φιλοκάλους ἐξ ὑμῶν. Θέλετε νὰ διατηρήσῃτε ἐπὶ πολὺ τὴν νεότητά καὶ καλλονὴν σας; Ἀγαπάτε τὰ ἴα.

Τὸ ἴον ἄλλως εἶναι τὸ ἄθος τοῦ συρμού. Ἐὰν ἐξηράνθησαν τὰ φυσικὰ μεταχειρίζεσθε τεχνητά. Οἱ Παρίσιοι καὶ ἡ Βιέννη ἔθυσαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὸ ταπεινὸν καὶ ἀφανὲς ἴον, οὗ ἡ ἱστορία ἐν τῶν ὑπ' ἀριθμ. 68 φύλλῳ τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» ἐδημοσιεύθη.

Τὸ ἑκατονταπέταλον ῥόδον, ἡ ὑπερήφανος καὶ μεγαλοπρεπὴς καμέλια καὶ πᾶσα ἡ εὐδότης χορεία τοῦ Βοτανικοῦ Βασιλείου ὑπεχώρησε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πρὸ τοῦ σεμνοῦ καὶ μελαγχολικοῦ ἴου. Ἡ πρώτη ὑπὲρ αὐτοῦ ὄθησις ἐδόθη ἐν Βερολίῳ. Ὁ ἀτυχὴς αὐτοκράτωρ Φρειδερίκος εἶχεν ἰδιόζουσαν πρὸς τὸ ἄθος τοῦτο συμπάθειαν. Τὰ δοχεῖα τῶν αἰθουσῶν τῶν ἀνακτόρων του ἦσαν πάντοτε πλήρη ἴου, ἐπὶ τῶν ταπήτων ἐν διαφόροις συμπλέγμασιν ἀνθέων ἐπικρατέστερον ἦν τὸ ἴον, ἐπὶ τῶν τοίχων ἄπειρα καὶ ὠραίων χρωμάτων ἴα ἦσαν γεγραμμένα καὶ τὸ προτιμώτερον δὲ χρῶμα δια τὰς ἐσθῆτας τῆς συζύγου καὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ ἦν τὸ ἰσχροῦν.

Πισταὶ ὄθεν αἱ κυρίαί τοῦ Βερολίνου πρὸς τὸν προσφιλὲν Φρειδερίκον των κατήγγησαν πᾶν ἄλλο ἄθος, ἵνα ἐπὶ τῆς κόμης, τοῦ στήθους καὶ τῶν αἰθουσῶν των βασιλεύῃ τὸ ἴον, ὡς ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἐδασίλευσεν ὁ μάρτυρ αὐτοκράτωρ.

Ἐν Παρίσιος ἡ προτίμησις τῶν ἴων ἀποδοτέα εἰς σπουδαίαν ἀνακάλυψιν τῆς χρήσεως αὐτοῦ παρὰ τινος τῶν διασημωτέρων συγγραφέων τῆς ἐποχῆς.

Οὗτος ἀνεκάλυψε τὴν ἐξ ἴου σύνθεσιν, δι' ἧς ἡ αὐτοκράτειρα Ἰωσιφίνα κατόρθωσε νὰ διατηρήσῃ τὸ ἐξάσιον ἐκεῖνο τρυφερόν δέρμα καὶ ἀνθηρὸν χρῶμα, ὅπερ προῦκάλει τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸν φθόνον τῶν συγχρόνων τῆς γυναικῶν.

Ἡ σύζυγος τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος ἐσυνείθεζε νὰ γόνη ζέον γάλα ἐντὸς δοχείου πλήρους ἴου καὶ διὰ τοῦ βουστοῦ τούτου ἐπλυνε πρῶταν καὶ ἐσπέραν τὸ πρόσωπον, τὸν λαϊμόν καὶ τοὺς βραχίονάς τῆς.

Μόλις ἐγένετο γνωστὸν τὸ μυστικὸν τοῦτο τῆς καλλονῆς, αἱ Παρίσιοι γυναῖκες ὕψωσαν τὸ ἴον εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ θέσιν. Τὸ θέτουσιν ἐπὶ τῆς κόμης καὶ τοῦ στήθους των, εἰς ἐκδηλώσιν τῆς εὐγνωμοσύνης των διὰ τὰ ἔτη, ἅτινα χαρίζε εἰς τὴν καλλονὴν καὶ νεότητά των. Ἐμπορος ἴου, λέγεται ὅτι ἐκέρδισεν ὑπὲρ τὰ δύο ἑκατομμύρια φρ. κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Μαριάνθη Ἰλιοπούλου

ΜΕΛΕΤΗ

ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γυναικὸς ἐν τοῖς ἐν Ἑυρώπῃ ταχυδρομείοις καὶ τηλεγράφοις

[Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλ.]

Μεγάλῃ Βρετανία.

Αἱ ὑπάλληλοι τοῦ ταχυδρομείου δέον νὰ ἔχουσιν ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν δέκα ἐξ ἐτῶν καὶ οὐχὶ κατωτέραν τῶν 30 ἐτῶν. Ἴνα καταταχθῶσιν ἐν τῇ λογιστικῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐν τῷ ταμείῳ τῆς γενικῆς διεύθυνσεως, ὀφείλουσι καὶ πάλιν νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξετάσεις καλλιγραφίας, ὀρθογραφίας καὶ ἀριθμητικῆς.

Αἱ ὑπάλληλοι τῶν λογιστικῶν γραφείων παρέχουσιν ὀκτώωρον ἡμερησίαν ἐργασίαν μεταξύ τῆς 8ης πρωινής καὶ 8ης ἑσπερινῆς ὥρας. Αἱ παραλήπτρια ἐργάζονται 7 1/2 ὥρας καθ' ἐκαστὴν μεταξύ τῆς 9 1/2 πρωινής καὶ τῆς 5ης ἑσπερινῆς.

Αἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τῶν ταχυδρομείων λαμβάνουσιν ἐτησίως φράγκ. χρ. 3,000 κατ' ἐλάχιστον ὄρον με ἐτησίαν αὐξήσιν 150 φρ. μέχρι τοῦ ποσοῦ 4,250 φρ. κατ' ἀνώτατον ὄρον. Αἱ ὑπάλληλοι πρώτης τάξεως λαμβάνουσιν ἐτησίως 2,125 φρ. με ἐτησίαν αὐξήσιν 124 φρ. μέχρι

του ποσού 2,750 φρ. κατ' ανώτατον όρον. Αι υπάλληλοι 2^{ας} τάξεως λαμβάνουσιν ετησίως 1625 φρ. με ετησίαν αύξησην 75 φρ. μέχρι του ποσού 2000 φρ. κατ' ανώτατον όρον.

Αι παραλήπτρια μισθοδοτούνται ετησίως ως εξής: άνώτεροι υπάλληλοι 2,600 φρ. με αίτησίαν αύξησην 125 φρ. μέχρι του κατ' ανώτατον όρον ποσού 3,250 φρ. Αι υπάλληλοι α' τάξεως 1820 φρ. με ετησίαν αύξησην 125 φρ. μέχρι του ποσού 2110 και αι της 2^{ας} τάξεως υπάλληλοι 1000 φρ. με ετησίαν αύξησην 75 φρ. μέχρι του ποσού 1655 φρ. 'Εδιμβούργον και Δουβλίον 1^{ης} τάξεως 1625—2250 και 2^{ας} τάξεως 900 φρ. — 1525 ετησίως.

'Εν Λονδίνο, 'Εδιμβούργω και Δουβλίω 2382 γυναίκες κατέχουσιν ήδη ταχυδρομικάς θέσεις. 'Ελλείπει όμως ήμιν ο ακριβής αριθμ. των εν ταίς επαρχίαις και χωρίοις της Μεγάλης Βρετανίας διωρισμένων γυναικών.

Μέγας αριθμός γυναικών κατέχει επίσης τηλεγραφικάς θέσεις εν Μ. Βρετανία. Πριν ή ή τηλεγραφική υπηρεσία περιέλθη εις χείρας της Κυβερνήσεως, αι διάφοροι τηλεγραφικοί εταιρίαί είχαν εισαγάγει επωφελώς και ευδοκίμως τας γυναίκας εν τοίς τηλεγράφοις. 'Αρ' ής όμως εποχής την τηλεγραφικήν λειτουργίαν της Μεγάλης Βρετανίας ανέλαβε τό κράτος. ήτοι από του 1870 και εντεύθεν ο αριθμός των γυναικών επολυπλασιάσθη επαισθητώς. 'Αντίγραφον της εκθέσεως του γενικού διευθυντού των ταχυδρομείων και τηλεγράφων δηλοι την μεγάλην ώθησιν, ήτις εδόθη εις την γυναικείαν δράσιν εντός όλίγων μηνών. 'Επι της εποχής των τηλεγραφικών εταιριών 363 γυναίκες κατείχον θέσεις εν τοίς τηλεγράφοις του Λονδίνου και περιχώρων, 43 εν Λιθερπούλει και άλλαις πόλεσι, 73 εν 'Ιρλανδία, και Σκωτία ήτοι εν όλη τη Μεγάλη Βρετανία 479 γυναίκες. 'Ενφ μετά την υπό του κράτους κατοχήν των τηλεγράφων ο αριθμός των γυναικών ηύξθη εις 901 εντός τεσσάρων μόνον μηνών.

Σήμερον ο αριθμός των τηλεγραφετριών γυναικών εν άπάση τη Μεγάλη Βρετανία ανέρχεται εις 1978, ών πλείους των 1000 εν Λονδίω.

Αι θέσεις διευθυντριών επαρχιακών γραφείων είναι λίαν περιζήτητοι και ο αριθμός των αίτησεων όσημέραι αύξάνει. 'Η διευθυνσις άλλως τε ενθαρρύνει μεγάλως την υποψηφιότητα των γυναικών, προτιμώσα πάντοτε ταύτας των άνδρών.

'Η χρήσις των γυναικών παρουσιάζει τοιαύτα πλεονεκτήματα, έγγραφεν εσχάτως ο γενικός διευθυντής κ. Fawcitt και διά των λαόν και διά τὰ γραφεία, ώστε προτιθεμαι να αύξήω καθ' εκάστην τον αριθμόν αυτών.

Μόνον νεάνιδες άγχμοι κατατάσσονται εν τη υπηρεσία εξ ής παραιτούνται νυμφευόμεναι.

Αι των τηλεγραφεριών υπάλληλοι μισθοδοτούνται ως εξής:

Λονδίον.—Κεντρικών γραφείων.	Ελάχιστ. όρ.	Ετησία αύξ.	άνώτ. όρος
Διευθύντρια και επόπτρια	2125 φρ.	125 φρ.	2630
'Υπάλ. 1 ^{ης} τάξεως	1625 »	96,20	1958
» 2 ^{ας} τάξεως	1170 »	96,20	1560
» 2 ^{ης} τάξεως	520 »	65	1105
'Επαρχιακά γραφεία Λονδίνου			
'Υπάλ. 1 ^{ης} τάξεως	1430 »	65 φρ.	1755
» 2 ^{ας} »	1040 »	65 »	1365
Κατώτερα υπάλληλοι	520 »	65 »	910

Μεγίστη υπάρχει διαφορά μεταξύ των άπολαυών των ταχυδρομικών και τηλεγραφικών υπαλλήλων γυναικών. Κατά τό επικρατήσαν ήθιμον τὰ ταχυδρομεία χορηγοῦσι προς τὰς γυναίκας υπαλλήλους τέτον, καφέν, άρτον και βούτυρον πρωίαν και έσπέραν. 'Η Διεύθυνσις χορηγεί αυταίς μαγειρείον και έστιατόριον, προς δε θερμανσιν, φωτισμόν, υπηρεσίαν και τὰ σκεύη του μαγειρείου και έστιατορίου, αυται δε δαπανώσι τὰ υπέρ της διατροφής των άνγκαία.

'Εν συνόψει τὰ μέχρι σήμερα προκύψαντα αποτελέσματα είναι λίαν εύχάριστα, και ως εκ των ετησίων εκθέσεων του γενικού διευθυντού εξαχεται, αι γυναίκες εν περιπτώσει πολλής ή εκτάτου εργασίας άνδειχθησαν πάντοτε προθυμότεραι και δραστηριότεραι των συναδέλφων των άνδρών.

Η ΒΟΟΝΤΙΤΙΣ

'Εν τῷ κεφαλαίῳ Νέων 'Εφευρέσεων της α' 'Επιστημονικής 'Επιθεωρήσεως του Λονδίνου, αναφέρεται επινόησις νέας τινός ουσίας ονομασθείσης Βοοντίτις εκ της επινόητου αυτής 'Αμερικανίδος Κας Wood.

'Η χρῆσις της βοοντίτιδος προς προφύλαξιν των πολεμικών πλοίων εναντίον των βολών μεγάλως άπασχολεί την προσοχήν των εν 'Αμερικῇ και 'Αγγλίᾳ.

'Η πολυτρόπως μέλλουσα να εξυπηρετήσῃ τὸ ανθρώπινον γένος επινόησις αὐτὴ οφείλεται εις τὴν 'Αμερικανίδα κ. Wood, συνίσταται δὲ ὑπὸ ὕλης ελαστικῆς εἶδους καουτσούκ παρασκευαζομένου διὰ τρόπον, ὅστις καθίστησιν αὐτὴν άφλεκτον και αδιάβροχον εις τὴν επενέργειαν τοῦ ὕδατος. άσθενῶς δὲ υποκειμένην εις τὰς ατμοσφαιρικὰς επιδράσεις.

'Η κ. Wood επενοήσε προσφύεσταντον τρόπον της εφαρμογῆς της ὕλης ταύτης ἐπὶ διαφόρων σωμάτων. Εἰς τὴν 'Αμερικανικὴν βουλὴν ὁ κ. Βιλδ δι' εκθέσεώς του αναπτύσει ὁποίας θαυμασικὰς ὠφελείας ἡ επινόησις αὐτὴ συνεπάγεται, διαίρων αὐτὰς εις δύο μέρη. 1ον) ὅτι προφυλάσσει τὰ πλοία εναντίον των βολών και 2ον) ὅτι ματαιώνει τὰς καταστροφὰς των κτύπων και συγκρούσεων των ατμοπλοίων.

Διάφοροι δοκιμαὶ κατέδειξαν, ὅτι ἡ Βοοντίτις διαπερομένη εκ βολών μόνον στιγμιαίαν και ελαφρὰν σχισμὴν υφίσταται, της ελαστικῆς αὐτῆς ιδιότητος συντελούσης εις τὴν άμεσον συνένωσιν των μορίων αὐτῆς.

Συνεπείχ διαφόρων πειραμάτων γενομένων ἐπὶ 15 ἡμέρας μεθ' ὀπλων του συστήματος Νορντεμφέλδ εις Δυρφόρ έβεβλήθη ὅτι εις εκάστην δοκιμὴν ἡ βολὴ εισδύουσα διὰ της Βοοντίτιδος εις τὸν σιδηροῦν τοῦ πλοίου θώρακα διήνοιγεν ὀπὴν τριῶν δακτύλων διαμέτρου, ενφ εις τὴν εξωτερικὴν επιφάνειαν τοῦ καουτσούκ άμυδρόν μόνον σημεῖον εδείκνυε τὴν εισοδον της βολῆς, χωρὶς οὐδὲ σταγῶν ὕδατος να συνεισέλθῃ μετ' αὐτῆς.

Κατεσκευάσθη δὲ πλοῖον σωσυναυάγιον ἔχον τὴν ιδιότητα να μὴ βυθίζεται περιβαλλόμενον ὑπὸ βοοντίτιδος.

Και ἕτερον ὑπόδειγμα κοινῶ πλοίου περιγράφεται εν τῇ εκθέσει φέρον σωλήνας, οἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς δεξαμενὴ τοῦ πεπεσιμένου αέρος, ὅστις ὡς προέστης κινητοποιεῖ τὸ πλοῖον.

Τέλος ἡ εκθεσις βεβαιοῖ, ὅτι στρώμα εκ καουτσούκ εφαρ-

μοζόμενον εις τὰ πλοία και τὰς προκυμαίας προλαμβάνει και μέγα μέρος ζημιῶν προερχομένων εκ συγκρούσεων.

'Η κ. Wood ὡς εκ της ευεργετικῆς ταύτης εφευρέσεως της εκτήσατο τὴν λατρείαν και τὸν σεβασμόν των τε 'Αμερικανῶν και 'Αγγλων.

Μαρία Βελλῆ

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

'Ελληνίδες εργάτιδες διαμαρτυρούμεναι.—

Αι άτυχεῖς του χωρίου Μιστρά της Σπάρτης εργάτιδες διαμαρτύρονται και πάλιν κατὰ της άμεριμνήσιας των άρμοδιών, οἵτινες ἐπὶ τριετίαν ἤδη σκέπτονται και συζητοῦσι να άνεγείρωσι τοίχισκον ἐπὶ του ποταμοῦ Κνακίανος προς παρακώλυσιν των ὕδατων και εύχερη διάβασιν των άτυχῶν εργατιδων κατὰ τον χειμῶνα, δὲν κατῴρθωσαν όμως τουτο μαχόμενοι ὅτε δήμαρχος και νομομηχανικός κ. Γράβαρης περὶ ενός διατί. Είναι αληθῶς γελοῖον διὰ τὰς άσυμφωνίας των κυρίων τούτων να καταστρέφηται κατ' ἔτος ἡ υγεία 480 εργατιδων, άπόρων κορασιών, άτινα δις της ἡμέρας διέρχονται τον εν λόγῳ ποταμόν μεταβαίνοντα εις τὴν εργασία των, τὸ δε ὑπουργεῖον να μὴ διατάττῃ ὀριστικῶς τὴν επισκευὴν της γεφύρας εκείνης, άφου και ἡ άναγκαία πίστωσης ὑπάρχει, και μηχανικοὶ προς τον σκοπόν τουτον διορίζονται και πληρονοῦνται.

Δὲν άρκει ὅτι οὐδεμία λαμβάνεται μέριμνα ὑπὲρ βελτιώσεως των ὄρων της εργασίας των άτυχῶν 'Ελληνιδων εργατιδων, αλλά και ἡ ζωὴ αυτών να αποβαινῇ προβληματικὴ είναι σκληρόν, άδικον, άπάνθρωπον. 'Ελπίζομεν ὅτι τὸ 'Υ-

25 —

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

— 25

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΙ

Ζητείς πράγμα ὅπερ μοι είναι αδύνατον να σοι παρέξω. 'Επειδὴ δὲ μετὰ παρελευσιν δύο ἢ τριῶν μηνῶν θέλει τελεσθῇ ὁ γάμος σου, ἐλπίζω ὅτι τὸ διάστημα τουτο άρκέσει σοι, ἢ ἄλλ' ἄξιον φρόνημα.

Και τότε πάλιν ἡ άπάντησίς μου ἔσται άρνητικὴ. 'Αλλως τε οὐδὲν άπέκρυψα προς τον κ. Δυροῦ, ὅστις ἐλπίζω μετὰ τὴν εξήγησίν μου, να μὴ ἐπιμένῃ να με συζευθῇ.

Πῶς! διέπραξας τοιαύτην άνοησίαν. 'Ω! αι γυναίκες! αι γυναίκες! 'Ακρισία, ἐπιπολαιότης, νεῦρα, ὑπερραιοθησία! ἰδοὺ ὁ χαρακτηρισμός των. 'Ελθσημονήσατε, δεσποινίς, εν τῇ άδικαιολογητῶ παραφορᾷ σας. ὅτι εἶμαι ἐδῶ, ὅπως θεραπεύσω τὴν νόσον σας!

'Οπως θεραπεύσατε και τὴν της μητρός μου, ἡτις εν τέλει εξεμέτηρε τὸ ζῆν.

'Ο κ. Μωδοῦ ὠχρίσας και περιστειλας μετὰ κόπου τὰ ὑποτρέμοντα χεῖλη του: ἐξέλητε δεσποινίς, ἐφώνησεν. Εἰ-σθε παράφρων, πυρέσουσα, και κατ' ἀρχὴν, ὀμιλῶ μόνον μεθ' ὀλιγοῦς ανθρώπων. Μάθετε ἀπαξ διὰ παντός, ὅτι οὐδεὶς παρεῖδε μέχρι τοῦδε τὰς θελήσεις του 'Ιακώβου Μωδοῦ και ὅτι διὰ της λογικῆς τὰ πάντα κατορθοῦνται..

πουργεῖον θέλει λάβει σύντονα μέτρα και ὅτι άμέσως θέλει διατάξει τὴν επισκευὴν της γεφύρας, σήμεραν ἔτι πριν ἢ ὁ χειμῶν ἐπέλθῃ παρεμποδίζων πᾶσαν επισκευήν.

'Αμαλλεῖον 'Ορφανοτροφεῖον.— 'Ο εν Φαλήρῳ διευθυντής των λουτρῶν κ. Χαραμῆς επέσυρε δικαίως τὴν ευγνωμοσύνην των ὀρφανῶν του 'Αμαλλεῖου 'Ορφανοτροφείου, παραχωρήσας αυταίς τὸ δικαίωμα, ὅπως δωρεάν λούωνται εν τοίς λουτροῖς, ενφ τὸ συμβούλιον ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐλάττωσιν μόνον των τιμῶν. Θερμότατα τὰ εύχαριστήρια παντός φιλανθρώπου προς τον φιλότιμον κ. Χαραμῆν.

Γάμοι της δεσποινίδος Κλουμκε.— Μετὰ πλείστης ὀσης εύχαριστήσεως άγγέλλομεν τοὺς γάμους της διασήμου εν Παρισίοις ἱατροῦ δεσποινίδος Αὐγούστης Κλουμκε, περὶ ἧς τοσάκις ἐγράψαμεν μετὰ του διακεκριμένου ἱατροῦ κ. Δεζερίν.

Παράδοξον φυτόν.—Εἰς τὴν ενιαύσιον βοτανικὴν της Βιέννης εκθεσιν μετὰ των παραδοξότερων εκθεμάτων εύρηται φυτόν της τροπικῆς ζώνης, προμηνῶν τὰς καταιγίδας και σεισμούς τεσσαράκοντα ὀκτῶ ὥρας πρό της ελεύσεώς των. Τὸ φυτόν τουτο άνήκει εις τὴν οικογένειαν Mimosas. Τὸ φύλλωμά του μεταλλάσσει χρωματισμόν και διευθυνσιν, ὀσάκις τὴν μεταλλαγὴν των στοιχείων προαγγέλλει. 'Η αξία του πολυτίμου τουτου προγνώστου ανέρχεται εις 150 φρ. 'Η θέσις του είναι μάλλον άναγκαία εις ναυτικούς σταθμούς παρὰ εις βοτανικούς κήπους.

Γυνὴ διοικητής.—'Η κυρία Γκοτέν χήρα του ἱδρυτοῦ του ευεργετικοῦ ασύλου των άπόρων οικογενειῶν εξελέγη διοικητής ὑπεύθυνος της εταιρίας ταύτης διὰ ψήφων 86 ἐπὶ εννεήκοντα ψηφισάντων.

'Επὶ τοῦ τάφου.

Προς τὸ έσπέρας της αὐτῆς ἡμέρας δύο πένθιμοι ἐπιστολαὶ απέστάλησαν εις τὸ μέγαρον Μωδοῦ: ἡ μὲν διὰ τὴν Μαρκέλλαν, ἡ δὲ δι' αὐτόν. 'Αναγνοῦς τὴν προσκλητήριον διὰ τὴν κηδείαν εἰδοποίησιν ὁ κ. Μωδοῦ ὀργίλως άνετινάχθη και ξεσχίσας αὐτήν, εἶπεν: 'Η απόφασίς μου είναι άνέκλητος, δὲν θὰ συνοδεύσω τὸ λείψανον. 'Αλλ' ἐπειδὴ ἡ οὔτω εκδηλουμένη ψυχρότης μου, δυνατὸν να δώσῃ ὑπονοίας και εκτεθῇ ἡ ὑπόληψις της θυγατρὸς μου άνάγκη να μεταβῶ αύριον προς ἐπίσκεψιν των εν Μπρά εργοστασιῶν μου.

Τὴν πρωίαν τῶντι άνεχώρει, ενφ ἡ Μαρκέλλα μίαν ὥραν προς της ὑποδειχθείσης εισήρχετο μετὰ της παιδαγωγοῦ της εις τὴν οἰκίαν Βερνιέ.

'Η δυστυχῆς μόλις εισωρήσασα εν τῷ οἴκῳ κατελήφθη ὑπὸ ὀδυνηρὰς κατανύξεως και φρίκης. Πρωτον ἤδη διήρχετο τον οὐδὸν του οἰκήματος τουτου, δι' ὃ τόσα ἠδδπαθῆ και γλυκεία ὄνειρα εἶχε διαπλάσει.

'Ο Γιλβέρτος και 'Ονεζίμος παρέμενον εις τὴν αἴθουσαν και ἐδέχοντο καταπεπονημένοι εκ της άπνίας και λύπης τὰς συλλυπητηρίους εύχὰς των προσερχομένων.

'Η Μαρκέλλα ἐπὶ τῇ θέᾳ της πελιδνοῦς ὀψεως των δὲν ἐτόλμησε να πλησιάσῃ, φοβουμένη μήτοι εν τῇ άκατασχέτῳ συγκινήσει της ἀφειθῇ εις εκδήλωσιν της θλίψεως της και οὔτω σχολιασθῇ παρὰ των παρεστώτων.

'Εστῆ λοιπὸν εν τῷ παρακειμένῳ δωματίῳ και ἠκολούθησε μακρόθεν τὸ φέρετρον μέχρι της εκκλησίας. Κατὰ τον

Γυναίκες γεωγράφοι. —Είς τὴν ἑταιρίαν τῶν ἐν Παρισίοις γεωγράφων συγκαταριθμοῦνται 51 γυναίκες.

Γυνὴ μέλος ἱατρικῆς ἑταιρείας.— Ἡ Κα Προφύρα Κόντε διδάκτωρ τῆς ἱατρικῆς ἐγένετο μέλος τῆς πρακτικῆς τῶν ἱατρῶν ἑταιρείας.

Ἡ Κυρία Μπουρζιὲ διευθύντρια τοῦ διδασκαλείου «τοῦ Φοντανὲ τῶν ρόδων» καὶ αἰ κ.κ. Κεργομάρ, Μαρσέφ καὶ Γιράρ ἐπιθεωρήτριαι τῶν προκαταρκτικῶν σχολῶν θέλουσι λάβει μέρος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἀναθεωρήσουσαν τὰ προγράμματα τῶν σχολῶν τούτων.

Βιβλιοθήκη γυναικείων ἔργων. — Ἡ κυρία Βόλσα κατχίνεται εἰς τὴν ἰδρυσιν δημοσίας βιβλιοθήκης περιλαμβανούσης πάντα τὰ γυναικεῖα συγγράμματα ἀπὸ τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν.

Ἡ ἔνωσις τῆς ἐργασίας τῶν γυναικῶν.— Ἡ Κα ΛουίζαΚόππε διευθύντρια τοῦ περιοδικοῦ «Γυνὴ καὶ παιδίον» ἰδρυσεν ἑταιρίαν σκοποῦσαν τὴν ὑπερχαρισίαν καὶ προστασίαν τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἔνωσις τῆς ἐργασίας τῶν γυναικῶν».

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Ὁ. Κ. Λαύριον. Ἡ χρυσὴ ἄλυσος δὲν εἶναι ἐν γένει τοῦ σαρμοῦ. Δεπτοτάτη ὄμως καὶ οὐχὶ ἐπιδοκιματικῶς ἀνηρημένη φέρεται ὑπὸ πολλῶν ἀξιολόγων Κυριῶν. Κατ' οἶκον φέρεται πάντοτε. Κον Φ. Ν. Α. Πράξιον. Διωρίσαμεν νέον αὐτὸς ἀντιπρόσωπον. Γνωρίσατέ μας παρακαλοῦμεν τὴν ἄ. διεύθυνσιν σας.— Κον Ι. Κ. Δεδαργάτε. Εἰς ἀπάξ τὰς ἐρωτήσεις ὑμῶν εὐρίσκατε ἀπάντησιν ἐν σειρᾷ ὅλη ἄρθρων δημοσιευθέντων κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν». Δυστυχῶς ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐπανερχώμεθα ἐπὶ τῶν αὐτῶν θεμάτων. Κον Α. Μ. Σύρον. Οὐδεὶς λόγος συγχαρητηρίων ὑπάρχει. Πράττομεν τὸ καθήκον μας· εὐχαριστοῦμεν ἐλήφθησαν.— Κον Δ. Π. Λίθεροπούλ. Ἴσως ἔχετε δίκιον· ἀλλ' ἡμεῖς ἐδῶ εἴμεθα ἀκόμη πολὺ ὀπίσω. Ἡ νέα γενεὰ ἄς συμπληρώσῃ τὸ ἔργον.— Κον Α. Α. Καλυμνον. Ἀφοῦ ἡ κοινωνία εἶναι τοιαύτη, ἔχετε μεγάλην αὐτὸς ἀποστολήν. Ἡ θέσις καὶ τὰ μέσα τοῦ συζύγου σας ἐπιβάλλουσιν ὑμῖν τοῦτο γράφομεν. Κας Α. Μ. Α. Μ. Ε. Α. καὶ Ρ. Γ. Πατρας. Ἐλήφθησαν. εὐχαριστοῦμεν. Κον Α. Κ. Ἀθήνας Κατάλληλος ἀπάντησις ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τῆς σήμερον.— Κον Ε. Α. Κ(πολι). Μὴ εἰσθε περίεργος. Μετάδετε

ἐνταφιασμὸν ὁ Γιλβέρτος γονυπετῆς ἐφώνει: μητέρα, συγχώρησόν με, ἐάν ποτὲ σ' ἐλύπησα. Ὁ θάνατός σου συμπαρασύρει τὴν ζωὴν μου εἶμαι μόνος, μόνος πλέον ἐν τῷ κόσμῳ, Ἄ! τίς θὰ μὲ συντροφεύσῃ ἐν τῇ ἐρήμῳ ζωῇ μου. Δι' ἐμὲ τὸ πᾶν τετέλεσται.

Μὴ λησμονῆς, ἀδελφέ μου, ὅτι ἡ καρτερία εἶνε παρήγορος εἰς ἡμᾶς ἐν ταῖς θλίψεσι, ἡ δὲ εὐσπλαχνία τοῦ ὕψιστου προστάτις τῶν ὀρφανῶν.

Ἡ ζωὴ δὲν ἔχει οὐδὲν τὸ ἐπαγωγὸν δι' ἐμέ, ἀδελφέ. Εὐτυχία δι' ἐμὲ δὲν υἱίσταται πλέον, εἶπεν, ἐρειδόμενος ἐπὶ τοῦ ὄμου τοῦ ἀδελφοῦ του. Αἶφνης φρικίας διέτρεξε τὸ σῶμά του καὶ χεῖρ θωπευτικὴ ἐσφιγξε τὴν ἰδικήν του. Ἐνώπιόν του ἦν ἡ Μαρκέλλα.

Ἡ Μαρκέλλα!... εἶπεν ἐμβρόντητος.

Ναί! ἡ Μαρκέλλα, τὴν ὅποιαν λησμονεῖς Γιλβέρτε καὶ ἦτις σπεύδει νὰ εἴπῃ Ὅχι! δὲν εἶσαι μόνος! Σοὶ μένει αὕτη.

Ἄλλοίμονον! τὸ πᾶν συνομῶνται εἰς τὸν διὰ παντός χωρισμὸν μας.

Οὐδὲν πρόσκομμα κατισχύει τῶν ἀγαπουσῶν καρδιῶν. Σοὶ λέγω μόνον: ἔλπιζε εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἂν καὶ εἰς ἐκεῖνον δὲν ἐμπιστεύεσαι, ἐμπιστεύθητι εἰς ἐμέ. Ὁρκίζομαι πρὸ τοῦ τάφου τούτου, πρὸ τῆς κοιμημένης μητρὸς σου, ὅτι σὲ ἀγαπῶ καὶ θὰ σὲ ἀγαπῶ αἰωνίως. Οὐδὲν ἀπὸ σοῦ θὰ μὲ διασπάσῃ. Ὅχι παλαισώμεν γενναίως ἐναντίον τῶν προβαλλομένων δυσχερειῶν.

Μὴ πτοῦ, ἔσο γενναῖος, ἔλπιζε. Ἰδίως δὸς πίστιν εἰς ἐκείνην, ἥτις ἡμέραν τινα θὰ φέρῃ μεθ' ὑπερφανείας τὸ ὄνομά σου. Κλαῖε, ἀλλὰ μὴ λησμονεῖ, ὅτι εἶμαι ἐδῶ! Ὑγίαινε.

εἰς οἰανδήποτε ἄλην ἐξοχίαν, ἵνα ἀποφύγητε τὰς δαπάνας τῆς πολυτελείας.— Κον Αἰ. Π. Πορον Ἐλήφθησαν. Ἦμος χρυσοδεδεμένος μεθ' ἡμερολογίου ἀποστέλλεται.— Κον Θ. Δ. Σμύρνην. Χρυσὰ περικαλλήματα ἀποστέλλονται. Κον Βι. Π. Τρίκαλα. Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. Κοινὴ φθλ μετέθῃ εὐθὺ πρὸς τὴν ἐν Ρ. οἰκογενεῖάν της. Δὲν διήλθεν, ἀλλ' οὐτε θὰ διέλθῃ ἐντεῦθεν. Μεταδύσεται καὶ πάλιν ἐν τῇ προτέρᾳ θέσει. Γράφομεν ἐκτενέστερον.— Κον Θ. Θ. Σπέτσας. Ἀνεγνώσατε τὸ σκετικὸν ἄρθρον μας· αἰσθάνεσθε τὴν δύναμιν νὰ ἀνηθῆτε τὰ 18 σας ἔτη, ὅπως ἀρροισθῆτε εἰς τὴν ἀνατροπὴν 4 τέκνων! Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εὐγε σας καὶ μὴ διατάξτε. Τὸ καλὸν δὲν ἀναμένει δευτέραν σκέψιν. Σεβ. ἀρχ. Γρ. Γ. Βούδα-Ἠέστην. Ἐλήφθη. Ἀπειράκις εὐγνωμονοῦμεν καὶ μυστὰς ἐξαίτουμθα συγγνώμης. Γράφομεν.— Κον Κ. Οἰ. Μόναχον. Ἀναμένομεν μετ' εὐχαριστίας εὐπτομερῆ περιγραφήν. Ἐλήφθησαν. Σώματα ἀπεστάλησαν εἰς οἰκίας διευθύνσεως· χρυσοῦν περικαλλήματα ἀποστέλλεται.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Σκευασία πρὸς στίλθωσιν ἐπίπλων.— Ἐὰν θέλητε ν' ἀκτινοβολῶσι τὰ ἐπιπλα ὑμῶν καὶ διατηρεῖται τὸ ξύλον αὐτῶν ἐν καλῇ καταστάσει κάμτε ὡς ἑξῆς. Πλύνετε πρῶτον τὸ ξύλον μετὰ χλιαροῦ ὕδατος καὶ μαύρου σαπῆνος καὶ σπογγίσατέ το ἐντελῶς. Κατόπιν ἀναμίξτε ἴσῃ ποσότητι ἐλαίου καὶ ὄξους καὶ διὰ καθαροῦ τεμαχίου φλανέλλης προστρίψατε τὸ ξύλον μετ' ἐπιμελείας, ἵνα τὸ ὄξος περὶσφύρῃ εἰς ὅλους τοὺς πόρους καὶ σχισμὰς τοῦ ξύλου, θανατόνι τοὺς ἐν αὐταῖς μικροὺς ἐντομοθόρους σκόληκας. Μετὰ τοῦτο σπογγίσατε διὰ ξηρᾶς φλανέλλης τὰ ἐπιπλα καὶ ἡ στιλπνότης ἔσται Ουαμασία.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Μελιτζάνες σαλάτα. Στέλλετε εἰς τὸν φούρνον ὀλοκλήρους μελιτζάνας. Ἄμα μαλακώσων, ὥστε νὰ ὑποχωρῶσιν εἰς τὴν πίεσιν τοῦ δακτύλου, ἀραιρέσατε τὸν φλοιόν. Κόψατε ἐντὸς σκαλοδοχείου λεπτότατον πετροσελίον, ὀλίγον σκόροδον, ὀλίγον ἄρτον βεβρεγμένον, ἄλας, πέπερι, ἐλαιον καὶ ὄξος. Ταῦτα πάντα ἐργάζεσθε καλῶς διὰ ξυλλίου κογλιαρίου, ἐν τῷ μίγματι δὲ τούτων δαλύετε καὶ τὴν ἐψημένην μελιτζάναν, ἣν στολίζετε διὰ φύλλων πετροσελίνου καὶ φέρετε εἰς τὴν τράπεζαν.

ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Μ. Β. ΞΑΝΘΑΚΗ

ἘΞ ΑΘΗΝΑΙΣ

13—ὁδὸς Μητροπόλεως—13

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ εὐρίσκονται ἐλαιοχρώματα καὶ ὕδατοχρώματα ζωγραφικῆς, ἐλαία, βερνίκι, κροκινίον (μουσαμᾶ), χρωστικῆς παντός εἶδους καὶ ἅπαντα τὰ ἀρροῶντα τὸν καλλιτεχνικὸν κόσμον. Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ οἴκου τοῦ δόκτορος I. Σοενφὲλδ καὶ Σ^α. Ἐπι κατασκευάζονται πλαίσια (τελάρια) παντός εἶδους καὶ μεγέθους.

Καὶ μὴ ἀναμείνασα ἀπάντησιν διήλθε διὰ τῶν τάφων, καταλιπούσα ὀπισθὲν τῆς ὁ,τι ἡ γυνὴ ἐκπροσωπεῖ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον! τὴν ἐλπίδα καὶ παρηγορίαν.

Ὅπου ὁ Δαρτουᾶ εὐρίσκει ὅ,τι ζητεῖ.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Μωδοῦ ἀφῆκε τὰ πάντα ἐκκρεμῆ. Τὴν Μαρκέλλαν ὁμως ὠφέλησε, διότι μείνασα ἀνενόχλητος ἀφίνετο ἐλευθέρᾳ εἰς τὰς θλίψεις της καὶ εἶχε τὸν καιρὸν νὰ βρασιάνῃ τὴν μέλλουσαν πορείαν της. Ἐνίοτε, μετὰ χύτητα βέλους διήργετο τῆς διανοίας της ἡ ἰδέα ὅτι ὁ Ἀρμάνδος ὠθούμενος ὑπὸ τῆς χαρακτηριζούσας αὐτὸν ἀξιοπρεπείας ἦν ἐνδεχόμενον νὰ νομίση πρέπον νὰ τὴν λησμονήσῃ καὶ τότε ὀδυνηρὰ φρικίας τὴν κατελάμβανεν.

Ἄλλὰ καὶ ὁ Πέτρος Δαρτουᾶ καὶ ὁ Ἀρμάνδος δὲν διατέλουσαν ἀνευ ἀνησυχίας. Ἡ ἀποφασιστικὴ τῆς Μαρκέλλας ἐναντιότης ἠπέλει τὰ συμφέροντά των καὶ διεκινδύνευε νὰ καταστήσῃ ἀνωφελὲς τὸ διαπραχθὲν ἔγκλημα. Ὁ δὲ Μωδοῦ ἄπαξ εὐρεθεὶς μεταξὺ τῶν κοκκινογουλιῶν, χυτρῶν καὶ ἐργατῶν αὐτοῦ εἶχε σχεδὸν λησμονήσει τὴν δυσθυμίαν καὶ ὀργὴν του. Τὸ ἐργαστάσιον τὸν εἶχεν ἀπορροφήσει κατὰ κράτος. Ὡνόμαζε τὴν ἐργασίαν του ταύτην ἐξ ἐπαγγέλματος ὑποδούλων εἰς τὸ καθήκον.

(ἀκολουθεῖ)